

Járőrben a Tiszán

A szegedi révőrség járőreivel naponta sokszor szalad el a Tiszán a város előtt a rendőrségi motorcsónak. Ha nem hívják, vagy riasztják őket, akkor is megteszik a szokásos utat a fűrődházak, a partfürdő, a híd alatti szabad strand, a Sárga üdülőtelep vonalában Tápéig, s lentebb, a Boszorkánysziget felől a Fűzfa-csárda strandjágig, s annak átellenben Gyájaréig, ahol szintén van bőjjakkal kijelölt fűrődőhely. Az „őreg”, a csupán 5 éves motorcsónakkal talán utoljára mentünk velük járőrözni, mert napokon belül Szolnokról három új, korszerűbb és gyorsabb vízi járművet kaptak; ugyancsak adó-vevő készülővel felszerelve, mint ahogy az eddigiéik is voltak.

láttuk, de a szennyezett területen sem fürdött senki a rekkenő hőség ellenére. Járőrünk, Horváth Géza rendőr törzsrörmester is úgy vélekedett, hogy nem volt hiábavaló esztendőkön át az ellenőrzésük, a tiltó, a felvilágosító szó, mert a szennyvízbefolyónál nemigen fürödnek már.

ORVHALÁSZOK

Annál inkább napoznak, horgásznak a Gyálarét fölötti széles csatorna, „betonteknő” torkolatában, amikor nem folyik benne víz. Hogy ott még nem történt tragédia? Csak a véletlenen múltott, hogy nem. Pár sor ide kívánkozik Horváth József, Szeged, Titeli utca 5. szám alatti lakosú olvasónk most írott leveléből. Családjával a betonteknő szájában napozott vasárnap délelőtt. Tetették ezt máskor is, mert nem zavarta őket nyugalmaiban senki, szép ott a környezet, élesen odatűz a nap, és jól esik a testnek a felforrósodott beton is. A hátuk mögött egyszer csak felmorajlott a víz, és óriási erővel zúdult a Tiszába. Horváthék pánikszzerűen menekültek, és örültek pusztá életük megmentésének. Lepakolt ruházatukból, holmijukból 500 forint értékét elsodort a víz, amelyet fönt valahol szűk-szerűen megengedtek. A károsultak a maguk hibájáért nem okolnak senkit, de óva intenek másokat, hogy az ő felelőtlenségüket megismételjék.

A Tisza most már apad, jónak mutatkozik a horgászoknak. A Fűzfa-csárda alatti meredek partról most is sokan mártogatták pecájkukat a vízbe. Valamikor ez kérdéses part volt. A horgára való bogarakért összevisz-

szá ásták, túrták, taposták az iszapot a csak egy napra látó horgászok. Most már nincs itt se kérés, se hal, csak a remény — és sok orvhorgász, akik most is elináltak a rendőrség elől. Néhányan maradtak csak, és mutatták fel engedélyüket.

Halászokkal nem találkoztunk lefelé, viszont láttunk néhány vasműt, bedőlő karókkal. Nem úgy álltak, ahogy azokat a halászok hozzáértéssel leszárták. Látszólag a vasműt valakik megdézsmálták, vagy csak akarták, kimozgatták a helyükből. Számos orvhorgász és több vasműtjavító ellen indított eljárást a vízi rendőrség mostanában. Egyesek egy-két halért képesek kivágni, tönkretenni a halászok kenyérfőző szerszámaikat.

Elidőztünk egy kicsit az országhatár előtt, a határőrknél is, akikhez szoros fegyverbarátság, olykor közös szolgálati teendők kötik a vízi rendőröket. Visszafelé jövet a járőr valósággal pásztázta tekintetével a vizet, mintha kereset volna valakit. No, nem a Fűzfa-csárda strand vizét, mert azt sehol sem láttuk a parton, sem a vízen — révészkesésben. A járőr abból a feltételezésből indult ki, hogy napokkal ezelőtt eltűnt szülei szegedi lakásáról egy 20 év körüli lány, akinek — feltehetően az övé volt — kerékpárját megtalálták a Tiszaparton. A Boszorkánysziget alatt akkor éjjel velőtrázó sikolyt hallottak, amit vitt a víz messzire. Bizonyosat még senki sem tud. A Tiszát valószínű járőr sem, aki úgy ismeri a vizet, mint a tenyerét. A mi munkánkra való tekintettel, hogy ne térjünk haza látás, hallás, tapasztalás nélkül, alaposan rá is dolgozott a maga szolgálatában.

Lódi Ferenc

A KÖZLEKEDÉS

Kicsit meg kellett húzni a „fűlét” az agyonhajszolt motoroknak, mert az országhatárról több külföldi belépőt jelentettek, akiknek előbük kell menni, és a révőrségig kalauzolni őket, mert a szabályok szerint csak ott köthetnek ki, ott léphetnek először partra. A Tisza fele le van foglalva a város előtt a rakpartépítés miatt, s a forgalom kénytelen szűkebbre szorulni. Ez a tény is óvatosságra int, egy másik pedig még inkább: 125 köbcenti úrtartalómű csónakmotorig semmilyen járműhöz nem követelik már meg a vízjárattasságot, a vízi KRESZ tudását. A Tisza régi szerelmesei, mániákusai azért csodálkoznak el olykor-olykor, hogy egyesek úgy furikáznak a folyón, hogy fogalmuk sincs a vízközlekedés elemi szabályairól.

ELET- ÉS EGÉSZSÉG-MENTÉS

Tiszát átúszó fiúkkal, lányokkal és felnőttekkel most nem találkozunk, de azért sok szülő ne higgye, hogy gyermekét nem szedték már ki idén is a folyó közepéről a rendőrök. Sajnos ez a jelenség ismétlődik évről évre, s az intelmeket mindig meg kell ismétlni. A napokban a híd alatti szabad strandon pedig Tóth Imre mentőőr hozott ki a mélyből egy 6 év körüli, már fuldokló kisfiút, akinek a szülei a parton sütkéreztek, róla azonban megfeledkeztek. Lapunkban esztendőkön át, minden nyáron többször is írtunk arról, hogy a Boszorkánysziget előtt ott fürödnek a Tiszában felnőttek és gyerekek, ahol a város egész szennyvíze befolyik, és ki vannak téve mindenféle fertőződéseknek. Tiltó táblákat sürgöttünk, és az értelemre apelláltunk. A vízről ugyan a tiltó táblákat most nem

Tisztesség és jövedelem

Miért futtatják ezt az embert? — sűtak össze néhányan az egyik vállalatvezető háta mögött, a megyei tanácskozáson. Az igazgatót nemrég egy miniszteri értekezleten dicsérték, most meg a megye gazdasági vezetői előtt említették példaként. Nem a legnagyobb, nem is a legjövedelmezőbb vállalatot irányítja, s a gyár — a hírek szerint — lehetne jövedelmezőbb is. Miért értékelnek ilyen feltűnően a munkájában?

A tisztességet! Tavaly tavasszal az említett igazgató utasítására az értékesítési osztály közölte a rendelőkkel, hogy olcsóbb nyersanyagot kaptak, ezért csökkentik néhány termékük árát. A meglepett kereskedők egynémelyike nem nagyon örült a váratlan árváltozásnak, mert ilyenkor csökkenteni kell a kiskereskedelmi árat, kisebb lesz a vállalati haszon, és ugyanannyi áru eladásakor kevesebb lesz a bolti forgalom és az eladói jutalék is.

Az egyik kereskedő meg is mondta az igazgatónak, hogy nem érdemes a nyersanyagárak sűrű változásait az árcédulákon minduntalan jelezni, mert az árleszállítás ugyan népszerű dolog, de kényelmetlen lesz, ha ismét emelni kell az árat a nyersanyag drágulása miatt. S egyébként is, ha az egyik terméken valamivel több haszon van, az pótolja a másik termék kisebb jövedelmét. Az olcsóbban szerzett nyersanyag pedig a vállalat ügyességét dicséri, tehát megérdemlik a több hasznót is.

Az igazgató nem fogadta el az érveket, mert tisztességtelenségnek tartotta, hogy a vállalat vágja zsebre az árkülönbséget. Ha a vevővel mindig — jogosan és szükség szerűen — megfizettetik a nemzetközi piac áremelkedéseit, akkor most érezze a kedvező ármódosulásokat is.

S mi lesz a vállalat és a népgazdaság tervezett bevételeivel? — berzenkedett a másik, arról már megfeledezve, hogy a népgazdaság nem tart igényt olyan bevételekre, amelyeket a társadalmi érdekek és a szocialista gazdálkodás elveit sértő módszerrel értek el. Hiszen ezer és ezer módja van annak, hogy tisztességes munkával megfelelő jövedelemhez jusson a vállalat. S ahol ez semmiképpen nem megy, ott az állam segít, támogatást ad.

A mi igazgatónk egyik legközelebbi munkatársa az utóalkaláció vezetője. Órákig tudnak meditálni, majd másokkal

vitatkozni egy-egy termék, vagy az egyes munkafázisok önköltségén, s az ilyen elemzésekre behívják az érintett műhelyfőnököket, sőt sokszor a brigádvezetőket is.

A tények megismerése sokszor szenvedélyes vitákat vált ki. Am ha ilyenkor az derül ki, hogy nem az emberekben, hanem a technikában, a szervezésben, vagy éppen az anyagellátásban van a hiba, akkor az üzemszervezőkkel, az újítókkal folytatják a töprengést, a megoldás keresését. Az üzemi lapban, üzemi és brigádgüléseken közlik a dolgozókkal a következő negyed-év újítási feladatterveit, s azt, hogy a megoldásért mennyit fizetnek. A rendszeres analízis, a selejt csökkentése, a normák érzékeny megalkarítása, az ismételt hasznosított hulladékok tonnáira és a termékek célgepek tucatjai milliókat hoztak, s hoznak ezután is a vállalatnak, a népgazdaságnak. A mindennapi célkitűzéseknek megfelelően ösztönözött szocialista munkaverseny ugyancsak tetemesen megnövelte a vállalat nyereségét. A tisztességes munka követelménye hozzászoktatta a kollektívát a legmagasabbabb módszerek állandó kutatásához és gyakorlásához.

Az ilyen üzemben nincs szükség olyan tisztességtelen üzleti ügyeskedésekre, amelyeket a Minisztertanács közelmúltban született határozata is büntetendőnek nyilvánított, ha a monopóliumhoz levő válsalat csökkenteni a választékot, és a haszon könnyű növelésének szándékával csak drágább termékeket hoz forgalomba, mások meg változatlan áron, de gyengébb minőséggel, olcsóbb nyersanyaggal és csomagolással, hamis árvetéssel növelik a bevételeiket.

A mi igazgatónkat — több társával együtt — mostanában azért dicsérik, mert rendelkezés nélkül is már évek óta arra törekedik, hogy biztosítsa a társadalmi és csoportérdekek összhangját, s a gazdálkodás egyes területein nem tűri el az egyéni érdekek közösséggel szembe fordítását.

Ezért érdemes őket dicsérni, biztatni, és ez nem „futtatás”, hanem további bátorítás a tisztességes úton való boldogulásra. Az ilyen gazdasági, vezetői magatartásnak még nagyobb becsületet kell adni, ám aki nem így dolgozik, azt ne csak a törvény sújtsa, hanem a társadalmi közhangulat bírálata is.

RÁTKAI J. ISTVÁN

Család- és nővédelmi szaktanácsadó hálózat

A negyedik ötéves terv kezdete óta számottevő a fejlődés az anyai-, csecsemő- és gyermekvédelemben is. Az előrelépésben jelentős szerepet játszottak a különböző párt- és kormányhatározatok, állásfoglalások, a népesedési helyzet javítását szolgáló intézkedések, az ezek megvalósítását segítő értékes helyi kezdeményezések.

Az Egészségügyi Minisztériumban közölték, hogy a negyedik ötéves terv szakmai irányelveiben elsőrendű

feladatként szerepel az új-születéllátás javítása. Mind jobbak a községekben a tanácsadó helyiségek működése, valamint a rászoruló gyerekek, illetve a csecsemők védőoltási-, tápszervi-, vitamin-ellátásának anyagi feltételei. Erre utal az is, hogy a tavalyi állami költségvetés végrehajtása során az anyai-, csecsemő- és gyermekvédelmi feladatok ellátására csaknem egymilliárd forinttal nagyobb összeget használtak fel, mint 1971-ben.

A nők egészségvédelméért szolgáló intézkedések végrehajtásának segítéséhez az Egészségügyi Minisztérium szakmai irányelveket adott ki. Ezekben megjelölték a nővédelmi tanácsadó hálózat kialakítására, szakmai munkájának továbbfejlesztésére és egységesítésére vonatkozó alapelveket. A tanácsadók feladata — a művelődési csökkentése érdekében — elsősorban a terheség megelőzését szolgáló felvilágosítás, megfelelő fogamzásgátló szerek, eszközök alkalmazásának ajánlása.

Társadalmi szempontból igen lényeges az ország demográfiai helyzetének javítása, a több gyermeket is szívesen vállaló, nagyobb létszámú családok kialakítása. Az ép, egészséges utódok elősegítéséhez elengedhetetlen a különböző szintű család- és nővédelmi tanácsadó hálózat országos méretű kiépítése. Az utóbbi években 110 tanácsadót szerveztek. Ezek elsősorban a megyei, illetve fővárosi vezető intézetek, kórházi, szülészeti-nőgyógyászati osztályok, illetve szakrendelések mellett, valamint városokban, járási székhelyeken, községekben kezdtek meg működésüket. Elismerést érdemel az a támogatás, amit az egyes tanácsadói szerek nyújtottak a tanácsadók létréhozásához, zavartalan működésük biztosításához. A nővédelmi tevékenység meg eredményesebb teteléhez járulnak hozzá az orvostudományi egyetemek szülészeti-nőgyógyászati klinikái in és az orvostovábbképző intézetben idén szervezett, oktató és továbbképző feladatokat is ellátó, magas szintű nővédelmi tanácsadók. Elmondották még a minisztériumban, hogy a negyedik ötéves terv hátralevő időszakában előreláthatólag befejeződik a szakmai irányító, vezető megyei (fővárosi) család- és nővédelmi tanácsadók szervezése. Ez területen szülész-nőgyógyász szakorvossal működő (városi, járási) család- és nővédelmi szaktanácsadó hálózat szélesítésének elősegítéséhez (MTI)

Magyarország csatlakozása a GATT-hoz

A világ 81 országa között érvényes, a nemzetközi kereskedelem mintegy 80 százalékát szabályozó általános kereskedelmi és vámegyezmény (GATT) tanácsa július 30-án tartott ülésén jóváhagyta azt a szerződést, amellyel — a szokásos alkali eljárások után — Magyarország az egyezmény teljes jogú tagjává válik. Hazánk újból megerősítette jogát az egyenlő elbánásra és a diszkriminációmentességre. Az egyezményben részt vevő államok vállalták, hogy fokozatosan megszüntetik a bennünkötő hátrányos megkülönböztetéseket. Lényeges

eleme csatlakozásunknak az is, hogy a kapott és a jövőben megszerzhető vámenegedményeket nem import-kötelezettségekkel, hanem vámenegedményekkel viszonozzuk.

Magyarország tagsága az általános egyezményben lehetővé teszi, hogy hazánk a GATT-ban most kezdődő kereskedelmi körtárgyalásokon teljes joggal részt vehessen.

Az általános kereskedelmi és vámegyezmény 1947-ben létrehozott sokoldalú kereskedelmi megállapodás, amely

kötelezően írja elő az egyenlőséget és a diszkriminációmentességet a kereskedelmi forgalomban.

Ezenkívül hasznos tárgyalási fórum a tagországok közötti kereskedelmi problémák megoldására is. A szocialista országok közül tagja az általános egyezménynek Csehszlovákia, Jugoszlávia, Kuba, Lengyelország, Románia. Az általános egyezmény keretein belül hazánknek módja lesz a szerződő felekkel olyan további megállapodásokat kötni, amelyek megkönnyítik árunk értékesítését ezekben az országokban.